

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei — împreună cu „Vieța Cooperativă“ 125 Lei
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de primăvară 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
APARE SĂPTĂMĂNAL

Orizonturi

de G. B. SINTIONEANU

Intinderile cerului senin se reazimă cu marginile nedefinite, pe tăria culmilor scaldate de lumină.

Ți-se pare că te miști ca o gănganie sub un clopot uriaș de cristal. Zărilor albastre de depărtări te atrag, te vrăjesc, te înalță.

Totul e frumos și mareț. Dar o unduire de vânt scormonește de prin văi, răsuflarea pământului, — ciata — și-o duce ca s'o așeze, ca pe o mantie regească, pe umeri de culmi, astupându-le conturile, diformându-le măreția.

Orizonturile senine se întunecă și se strâmtează. Și atunci altfel te simți.

Dar sunt și astfel de orizonturi ale sufletului. Intinderile cerului lor senin se reazimă cu marginile nedefinite, pe tăria culmilor scaldate de lumina înțelepciunii.

Zărilor acestor orizonturi albastre de profunzime Dumneziesților taine te vrăjesc, te înalță și te chiamă. În seninătatea lor, fericirea te înfioară făcând să guști din nemărginita eternitate.

Dar durere. Vânturile lumii scormonesc aceste seninătăți, grămădind neguri de păcat, ce îngustează și înăbușă.

Conturile culmilor de înțelepciune se mutilează, și fericirea e alungă. O beznă mocnită ce chinuște îi ia locul.

O atmosferă înăbșită ucide încet dar sigur toate acestea, numai pentru că omul iubeste prea mult lumea cu nimicurile ei.

Dragostea de lucruri vremelnice e mai mare ca cea care o poartă celor eterne.

Grija omului e mai mare pentru trupul ce e din țărână, decât pentru suflet.

Cercetați-vă sufletul și vedeți dacă domnesc în el semne orizonturi.

Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia

Duminea aceasta avem la rând Evanghelia cu Zacheu vameșul care s'a mântuit primind pe Domnul în casa sa (citiți pe larg această Evangheliă la Luca 19, 1—10.)

Este aceasta una din cele mai frumoase și mai dufioase pagini din Evangheliă.

Unul din cele mai minunate imnuri scrise în cartea mântuirii și care mai răsună și azi în cer și pe pământ oridecâte ori un Zacheu îl primește pe Domnul.

Să cercetăm puțin istoria vieții și mântuirii lui Zacheu.

Cine era el? Evangheliă ne descrie istoria lui în cinci cuvinte cari spun totul; era: **mai marele vameșilor și, era bogat.**

Vameșii erau păcătoșii timpului, cunoscuți de toți ca niște oameni încărcăți de averi nedreptății și lăcomiei și din cauza aceasta căzuți în disprețul tuturor. Zacheu, fiind mai marele vameșilor era desigur și mai marele păcătoșilor. „Și era bogat“; bogat în aur și averi și bogat în păcate, cari erau cu mult mai numeroase decât banii lui.

Cine ar mai putea crede că acest om avea să fie într-o zi altul? Cine ar putea crede că într-o zi Zacheu avea să se schimbe, să urască averi păcatului și să devină un om nou, un sfânt? Nimeni! Omeneste vorbind, acest lucru nici nu se poate. Lumea zice despre vieța ăstorfel de oameni —

că nu se mai poate repara. „Ce este strâmb, nu se poate îndrepta, și ce lipsește nu poate fi trecut la număr (Eccleziast 1, 15). Dar ceea ce nu se poate face de oameni, se poate de Dumnezeu. Ceea ce este cu neputință la oameni este cu putință la Dumnezeu.

Și iată-l pe Zacheu „căutând să vadă pe Isus“. Acesta este începutul mântuirii. Când un suflet se trezește și începe să-l caute pe Domnul. Și este scris: „Cine caută găsește“ (Matei 7-7. Zacheu l-a găsit pe Domnul. Era aproape de el, căuta să-l vadă dar nu putea de popor, pentru că era mic de stat.

Atunci alergând înainte, s'a suit într'un dud ca să-l vadă, căci pe acolo avea să treacă.

Când pornești pe calea căutării și aflării Domnului se

El a venit să caute și să mântuiască pe cei perduți și să deslege pe cei legați de păcat

Mărturia unui păgân

„Creștinii — scria Pliniu împăratului Traian — sunt oameni, cari se obligă sărbătorește, că înconjură orice faptă rea, nu fac nici când furt, adulter, jurământ strâmb, nu-și calcă nicicând cuvântul; averea încredințată grijei lor, nu o înstrăinează“

Ce frumoasă mărturie a unui păgân despre frații noștri din cele dintâi veacuri. Și cât de puțin se potrivește cu a creștinilor de azi, cari nu-l mai cunosc pe Domnul și nu mai păzesc cuvântul lui!

Despre tine ce se poate spune, cetitorule?

ivesc îndată și piedecile și greutatețile, dar credința luptă și nu se lasă până nu ajunge la scopul său, la mântuire.

Și iată-l pe Zacheu, el om bogat și bătrân urcat într'un pom ca pruncii.

O, sfântă nebunie a credinței care nu te rușinezi nici de situații, nici de cinste, nici de lume, nici de nimic și care alergând cu „măinile întinse spre Dumnezeu“ câștigi cea mai scumpă comoară ce-o poate câștiga vreodată cineva.

Ce se întâmplă? Când a sosit la locul acela, Isus căutând în sus a rostit către Zacheu: Zachee, grăbește-te și dă-te jos căci astăzi trebuie să rămân în casa ta. Și el s'a dat jos degrabă și l-a primit cu bucurie.

Credința este totdeauna răsplătită. Nimeni n'a venit cu mâinile goale din cei ce sau dus la Dumnezeu. Mergi la El suflete, caută-l și te vei umplea de bucurie ca și Zacheu.

Credința întâlnește harul. Iată adevărul ce se mai desprinde din întâlnirea lui Zacheu cu Domnul. Isus Fiul Omului a venit în lume să caute și să mântuiască ce era pierdut. Pentru Zacheu și Mangalene pentru tâlhari și păcătoși a venit în lume Domnul.

Dacă tu faci parte din ceata acestor „perduți“, iată El a venit și te caută și pe tine. Răspunde iubite suflete la chemarea Domnului, caută-l și lasă-te și tu găsit de El.

Dacă mai marele vameșilor s'a putut mântui, te vei mântui și tu dacă îl primești pe Domnul și începi o viață nouă cu El.

Domnul te caută mereu; suflete pierdut și păcătos. Vino la El. Aruncă afară din casa și vieța ta, toată averea păcatului și vei auzi și tu din gura Domnului cuvântul de mântuire: Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia. Amin. I. M.

Din scrierile sfinților Părinți

Cum ne învață sfântul Ioan Gură de Aur să căutăm pe Dumnezeu.

„Să-L căutăm cum se caută aurul. Să facem totul pentru a-L găsi.

Căutați-L și-L veți găsi“

Drept aceea — mai mare putere ai luat, sabie ascuțită: cu aceea împunge pe șarpă. Pentru aceasta l-a lăsat pe dânsul Dumnezeu ca să se sălbătăcească asupra ta, ca prin încercarea și luptă să te înveți puterea tăria tale.

Cu cât mai mare este darul, cu atât mai mare este și războiul. Că dacă în raiu pe unul diavolul văzându-l n'a suferit, în cer pe atâția văzându-i, cum va suferi! spune-mi mie?

Sf. Ioan Hrisostom

„Și oare cum vom afla pe Domnul? Căutându-L! Gândește-te cu câtă trudă se caută și se găsește aurul și învață că tot așa trebuie să-l căutăm și să-L aflăm pe Domnul. „In ziua necazului meu am căutat pe Domnul — zice psalmistul — cu mâinile mele noaptea înaintea Lui și nu m'am amăgit (Psalm 79,2). Precum căutăm lucrul pierdut, cu greutate și cu trudă multă, tot așa trebuie să-L căutăm pe Dumnezeu.

Când oare am pierdut ceva, nu avem mintea așintită spre ceace am pierdut? Nu întrebăm pe toți despre ceace nelipsește? Nu facem călătorii îndelungate? Nu făgăduim bani ca să putem dobândi ceace am pierdut. Să zicem că s'a pierdut un copil al nostru; ei bine, ce nu facem ca să-l putem găsi. Câte hotare nu trecem, câte locuri, munți, dealuri, văi și câmpii n'am cutreera căutându-l! N'am

lăsa oare pe al doilea plan banii, casele, averile, și în fine totul, în schimbul aflării lui? Iar dacă l-am găsit cu câtă bucurie nu-l îmbrățișăm și nu-l mai părăsim.

Când noi căutăm ceva, facem totul spre a afla lucrul dorit. Apoi cu cât mai mult trebuie a face aceasta, fiind vorba de Dumnezeu! După cum căutăm ceva din cele trebuitoare, tot așa, dacă nu și mai mult, trebuie a căuta pe Dumnezeu!

Suntem slabi și neputincioși? Te plângi de mulțimea slăbiciunilor tale? Dar caută pe Dumnezeu, măcar atât cât îl cauți pe copilul tău ori banii tăi! Oare nu faci călătorii pentru aceasta? N'ai călătorit și ostenit niciodată pentru bani? Și n'ai făcut totul pentru ați ajunge scopul? Și nu erai încurajat când i-ai găsit?

Căutați — zice — și veți găsi. Dacă vrem să găsim pe Dum-

nezeu, trebuie să-L căutăm. Cele căutate au nevoie de multă grijă și aceasta cu atât mai mult când e vorba de Dumnezeu; căci mari sunt piedecile, multe sunt cele ce întunecă, multe sunt și cele ce acopăr așa zicând simțirea și credința noastră. Că precum soarele este văzut și stă în mijlocul tuturor celor de față, și nu avem nevoie de a-l căuta, iar dacă ne îngropăm într-o prăpastie adâncă, avem nevoie de multă osteneală pentru a-l vedea, tot așa și aici. Fiind atunțați în prăpastia poftelor rele și îngropându-ne în întunerecul poftelor lumești, de-abia putem vorbi, de-abia putem zări. Dar cu cât ne uităm mai bine, cu atât vom vedea mai deslușit.

Să lepădăm deci dela noi pulberea ce ne acopere și să înprăștiem dela noi negura deasă a întunerecului și de care nu putem privi înainte.

Dar cum se împrăștie această negură? Dacă vom atrage spre noi razele Soarelui dreptății. Ridicarea mâinilor mele jertfă de de seară (Ps. 140,2). Odată cu mâinile, să ridicăm și mintea, inima și credința.

Spune-mi iubitele: nu poți să întinzi mâinile? Nu te poți ruga? Intinde-ți voința și credința și pe cât voești întinde-o; chiar până la cer și de voești a te atinge și de el, îți este cu putință, fiindcă mintea noastră este mai ușoară decât paserile sburătoare. Și când ia putere dela Duhul sfânt, o cât de ușoară, cât de iute, cât de grabnică este!

Astfel de aripi să ne făurim și printr'ânsele vom putea să trecem în sbor prin noianul furtunelor acestei vieți. Il vom căuta și-l vom găsi pe Dumnezeu și vom fi mulțumiți și fericiți.

Culegere de I. M.

LA ÎNCEPUTUL ANULUI

CELE TREI PRIVIRI

Au trecut abia câteva zile dela începutul Noului An. Ceeace a fost, cunoaștem. Dar înainte avem tainicul necunoscut. Câte lucruri nouă nu vor fi și câte surprize nu vom avea. Poate vom avea bucurii, dar sigur că și noi dureri ne vor strânge inima. E bine deci să ne pregătim sufletește pentru orice. Să fii gata de luptă și de răbdare. Trecutul ne poate fi de folos cu lecțiile prin care am trecut. Și atunci, mai întâi

să privim înapoi. În lumea mare au fost necazuri, frământări, războaie și vești derăsboaie. Noi înșine, vom fi avut necazuri și greutăți. Unii am fost bolnavi. Alții au pierdut prin moarte pe câte unul din cei dragi. Mulți din noi, privind trecutul, simt rușine pentru unele fapte urâte pe cari le-au săvârșit și trebuie să ceară iertare lui Dumnezeu cu adâncă părere de rău și cu hotărâre de a repara totul.

Anul ce-a trecut ne-a adus unora căștigarea unor prietenii și iubiri noi; în familie a venit poate vreun copilăș de care să avem grijă și să-l călăuzim pe calea cea bună a Domnului. Acestea și altele multe, fiecare din noi le poate cerceta și cunoaște și să ne plece cu rugăciune înaintea Tatălui din cer, ca El să ne ajute să putem păstra tot ceace e bun și să lepădăm tot ceace e rău.

Dar, când am început să trecem peste treptele anului celui nou și ne depărtăm mereu de trecut, trebuie să ne întoarcem privirea dela cele ce sunt în urmă și **să privim înainte.** Privind cu ochii gândului peste parcursul anului 1939, noi nu știm ce bucurii, necazuri, înfristări, plăceri, câștiguri sau pagube ne-ar putea aduce. Unii privesc înainte cu frică și teamă. Vieța nu e ușoară și mulți se întreabă dacă au tăria să învingă toate sau nu. Alții, gândindu-se la slăbiciunile și scăderile lor din trecut se vor hotărî să lupte, să se îndrepte, să biruie, dar întrebarea este, vor isbuti? Fiindcă atât de multe hotărâri se iau, pentru a fi călcate îndată în picioare când dăm de greutăți urmând apoi iar pe calea cea largă, sau a tânji întristați că „am încercat și n'am reușit“.

De aceea nu e de ajuns să privim înaintea, ci trebuie

să privim în sus. Dacă vrem să biruim păcatul, dacă vrem să biruim micile sau marile noastre scăderi și defecte, dacă vrem să avem isbândă asupra patimilor noastre celor rele, atunci trebuie să **privim țintă** la Căpetenia și Desăvârșirea Credinței noastre, adică la *Isus*, care, pentru bucuria care-l era pusă înainte, a suferit crucea a disprețuit rușinea și șade

INDEMNURI DE VIEȚĂ PENTRU TINE,
PENTRU MINE, PENTRU ORICINE

la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu (Evrei 12,1-2). Privind la Domnul Isus, noi ne tămăduim ca și cei mușcați de șerpi în pustie. Să ținem însă minte, că trebuie să privim „țintă“ necurmat, la El. Numai așa câștigăm necurmat biruința. Primejdii sunt multe. Greutăți nenumărate. Dar Dumnezeu este mai presus de toate, mai tare și veșnic biruitor a tuturor împotrivirilor. El ne ajută și ne îmbărbătează: Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeuul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți viu în ajutor; Eu te sprijinesc cu dreapta mea biruitoare (Isaia 41,10) Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nute va arde, și flacăra nu te va aprinde... Căci Eu sunt cu tine (Isaia 43,2,2).

Iată ce însemnează a privi în sus. Acolo este nădejdea și tăria oricărui credincios. Ai și tu ca scut și ajutor pe Dumnezeu, iubite cetitorule? Dacă da, fericite de tine. Dacă însă Dumnezeu nu este pentru tine decât un „Dumnezeu necunoscut“ și tu nu trăești în legătură necurmată cu El, atunci oprește-te și nu mai face nici un pas înainte. întoarce-te cu fiul cel pierdut „acasă“, cazi în brațele Tatălui tău și începe o vieța nouă în ascultare de El.

(Prelucrare I. M.)

„LEPĂDAREA DE CREDINȚĂ” (2 Tes. 2,3)

Indemnuri și învățăminte pentru cei credincioși

Cu cât trece timpul, au atâta Biserica Domnului se apropie tot mai mult de vremurile grele, prezise în Scripturi, ale sfârșitului. Nu șim timpul când va fi, dar suntem mai aproape de el, ca atunci când sf. apostol Iacob a zis: „Fiți și voi îndeuung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape. Nu vă plângeți unii împotriva altora fraților, iată judecătorul este chiar la ușă (Iacob 5,8,9).

Mântuitorul n'a spus ucenicilor Săi, anul, luna sau ceasul când va veni, ci le-a arătat numai semnele care vor premerge venirii Sale (Marcu 13, 3-37). El le-a spus: „Luțați învățatură dela smochin prin pilda lui. Când mlădița lui se face fragedă și infrunzește, știți că vara este aproape. Tot așa când veți vedea aceste lucruri împlinindu-se, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă... Ce vă zic vouă, zic tuturor: Vegheați! Iară sf. apost. Pavel în 2 Tes. cap 2 v. 3 spune: „Cât privește venirea — Domnului... nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință”. „Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să suferă învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățatori după poftele lor. Își vor întoarce urechea dela adevăr spre istorisirii închipuite (II Timotei 4, 3-4).

Citind versetele acestea din Cuvântul lui Dumnezeu simți cu un mare fior că lucrurile acestea se împlinesc sub ochii noștri. Lupta între credință și necredință, între lumină și întunec, între învățătura Evangheliei și învățătura dracilor sau a lumii este tot mai puternică. Pe de o parte, cuvântul lui Dumnezeu se vestește cu zor și prin mari greutate, păcătoșilor chemați la mântuire, pe de altă parte învățături lumești și diavolești câștigă tot mai mulți partizani pentru armata iadului. Ateismul sau necredința falșilor învățați, bolșevismul și socialismul rusesc, întoarcerea la păgânismul strămoșilor a nemților și ungarilor, păgânismul modern reprezentat prin budism, brahmanism, mahomedanism și diferite filosofii, cari câștigă mulți aderenți în Europa creștină, toate acestea alcătuiesc un formidabil front al necredinței, al păcatului împotriva Domnului Hristos, a

Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele.

Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțămitori fără evlavie;

fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrinați, neimblinziți, neiubitori de bine;

vinzători, obraznici, îngîmfați: iubitori mai mult de plăceri decît iubitori de Dumnezeu;

avînd doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea. Deprtează-te de oamenii aceștia. Epistola II Timotei cap. 3, v. 1-5.

Cuvântului Său și a smeriților Săi credincioși.

Biserica satanei.

În timpul din urmă printr'o revistă s'a vestit că în diferite capitale ale Europei apusene ca Paris, Londra etc. a apărut o nouă credință care se numește nici mai mult nici mai puțin: „Biserica satanei”. Au adunări religioase cu cântări și rugăciuni, către marele „stăpân” al universului, satan; au tablouri și icoane cari reprezintă pe satan ca un prinț puternic și în toate spun că se simt fericiți că au scăpat de tirania în care-i ținea „Adonai”, adică Dumnezeu Scripturii sau al creștinilor. În Paris îi conduce o domnișoară, fostă creștină și se zice că au mulți aderenți.

Mulți nu-și vor crede ochilor ce citesc, dar toate lucrurile acestea sunt adevărate, ca o dovadă a lepădării de credință, care va fi în vremurile din urmă

La luptă înainte.

În timp ce necredința câștigă tot mai mult teren, te întreb, ce face frontul credincioșilor în Isus?

Dacă și satan își are adoratorii săi înflăcărați, fie sub forma păcatului, fie sub forma acestei noi închinări, ce facem noi pentru scurpului nostru Mântuitor, Regele și Conducătorul nostru? Ce fac ostașii Lui? Sunt oare uniți și sunt oare gata să moară pentru El?

Cu durere vezi că armata Domnului în războiul cel sfânt este frământată de mari dezbateri și marea ofensivă împotriva păcatului întârzie. O mare mulțime de suflete gem sub apăsarea diavolului și ar trebui scăpate, iar noi luptătorii Domnului, toți cei ce am fost răscumparați prin Sângele Lui, ce facem?

La luptă înainte frați iubii în Armata Domnului Isus Biruitorul, ca să câștigăm cât mai multe suflete pentru Domnul, căci vremea este aproape. „De aceea prea iubiții mei frați, fiți tari, neclintiți, sporii totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică (I Cor. 15,58)

Ucenicul Timotei

Pentru pace

Mă rog ca toți să fie una (Ev. Ioan 17,21)

Nu pentru lume Te rog Tată
Nici pentru fiii ei cei răi,
Ci pentru Turma Ta curată
Și pentru copilașii Tăi.

Nu-ți cer să le oprești furtuna
Și nici să-i iei de pe pământ
Mă rog ca toți să fie una
Așa cum Eu cu Tine sânt,

Și nu le cer tot bucurie
Deși în suferințe gem;
Mă rog ca toți să fie una
Așa cum Eu și Tu sântem

În clipa suferinții grele
Ajută-i Tată prea iubit
Mereu să rabde toate cele
Să sufere pân' la sfârșit.

Ferește-i pururi de minciună
Că ei sunt slabi și nu 'nțeleg.
Și totdeauna fă-i să spună
Pe față adevăru 'ntreg

Ajută-i Tată să-ți plinească
De-apururi Sfântul Tău cu-
vânt

Și toți cei buni să se unească
Așa cum Eu cu Tine sânt.

T. D.

O seamă de întrebări și răspunsuri biblice

Începând cu acest număr, vom da la foaie și o seamă de gâcitori biblice pentru cititorii noștri.

Oricine a citit opera Sf. Efrem Sirul a aflat în multe capitole o seamă de „întrebări și răspunsuri” din biblie un fel de gâcitori biblice cum le-am zice noi și cari înviorează și ușurează mult citirea celor scrise de acest sfânt a lacrimilor și al Scripturii care a fost sf. Efrem Sirul.

Biblia era pentru el motivul acelei necurmăte pocăinți care a ținut pentru el o vieță întreagă. El trăia din Scriptură și în Scriptură. Biblia era casa lui. Citiți-i predicile și veți găsi o minunată țesătură a cuvântului lui Dumnezeu, făcută de o pană măiastră a unuia care a trăit tot cecece a crezut și scris.

Calea pe care au mers astfel de oameni, este calea sfințeniei și desăvârșirii. Să mergem pe urmele lor și să folosim mijloacele de care sau folosit ei, pentru a ajunge sus.

Când creștinii noștri vor întoarce filele Scripturii în loc să mănuească cele 32 file din biblia diavolului, când vorbirea noastră va fi dreasă cu „sarea” cuvântului sfânt, când petrecerile noastre vor fi înmiresmate de sfințenie, când glumele și vorbele cu două înțelesuri vor fi înlocuite cu înțelepciunea scoasă din fântâna Bibliei, atunci putem începe să zicem că suntem un popor creștin.

Luând pildă dela Sf. Efrem Sirul, începând cu acest număr vom da la foaie o seamă de întrebări și răspunsuri biblice, — gâcitori biblice și vom continua și cu publicarea micilor lecțiuni biblice de felul celor din numerii trecuți.

Cititorii cari vor deslega „gâcitorile” nu ni-le vor trimite, pentru a nu se face cheltuieli cu scrisorile, ci le vor păstra pentru ei și le vor confrunța cu deslegările ce se vor da pe urmă.

Slăvit să fie Domnul nostru Isus Hristos pentru toate.

I. M.

1. De cine trebuie să ne aducem totdeauna aminte noi creștinii, oricâteori vedem vreun iudeu?

2. Cine a fost omul acela pe care moartea nu l-a putut răpune, și totuși a murit?

3. Cine este acela care a murit îndată după începutul vieții sale?

4. Cine este omul acela care pentru orbă sa sufletească și-a pierdut vederea ochilor?

5. În ce loc din Vechiul Testament s'a arătat mântuirea pentru toată lumea.

9. Care este cel mai seurt verset din Noul Testament?

7. Care sunt cele 8 persoane din Biblie care au murit de două ori?

8. Care este omul acela care dacă nu ar fi fost înmormântat, ar fi rămas mort?

9. Cine este omul acela care a stat într'un sicriu viu și în groapa sa a rămas în viață?

10. Care e cel mai lung capitol din Biblie?

11. Cine e omul acela care cu o oră înainte de mântuire și primirea în biserică Domnului a voit să se sinucidă.

12. Despre cine se scrie de bine fiindcă a primit și îngrijit la sine pe un om a lui Dumnezeu care se afla în suferință?

Când furtuna este mare,
prinzi repede coada lopoșii
și vâslești mai cu putere ca
să nu te răstoarne furtuna pe
valuri... Gh. Glogus

Rostul „Frontului Renașterii Naționale”

CE A SPUS LA RADIO D-L MINISTRU ARMAND CĂLINESCU DESPRE NOUA ORGANIZAȚIE POLITICĂ A ȚĂRII. FRONTUL R. N. ESTE O MIȘCARE CE UNEȘTE PE TOTI ROMÂNII PENTRU A APĂRA NAȚIUNEA ȘI STATUL — LOZINCA „FRONTULUI RENAȘTERII NAȚIONALE TREBUIE SĂ FIE „APĂRAREA PATRIEI”

D. ARMAND CĂLINESCU
Ministru de Interne

Săptămâna trecută d-l ministru A. Călinescu a ținut la radio în cadrul „Orei Națiunii” un mare discurs în care a precizat cu multă hotărâre rostul noului partid politic al Țării „Frontul Renașterii Naționale”. După ce face o aspră critică

răposatelor partide politice cari au făcut atâta rău Țării arată că F. R. N. vine să clădească prin unirea și eforturile tuturor, România cea nouă.

În această lucrare constructivă sunt chemate și minoritățile din țară.

Vor conlucra laolaltă și cei ce au făcut politică altădată ca și cei cari n-au făcut vreodată politică, toți întâlnindu-se cu un suflet nou pentru interesele superioare ale statului nostru.

Frontul urmărește întărirea și dezvoltarea Națiunii atât sub raportul fizic cât și sub raportul moral... respectul și ocrotirea familiei este unul din scopurile sale. F. R. N. se reazimă apoi pe credința creștină. Sentimentele religioase, prețuirea virtuților sunt elemente prin cari trebuie să se formeze mentalitatea cetățeanului de mâine.

În fine F. R. N. vede în muncă un factor care trebuie să se bucure de o cinstire deosebită.

Cuvinte Regale! Refacerea țării se face cu stăruință, cu energie, cu disciplină, cu dreptate, dar și cu imboldul sufletesc al națiunii.

Uniți cu toții, privind drept înainte, vom învinge, vom face din această țară, binecuvântată de Dumnezeu, una din cele mai fericite și mai înfloritoare.

Păgânismul din Germania

Cancelarul Hitler a fost proclamat „Dumnezeul germanilor

Undeva am găsit notița de mai jos.

În localitatea Spire a avut loc o mare întrunire a tineretului german. D. Bimel comandantul tineretului a ținut un discurs în care a arătat că adevărata credință nu este cea a bisericii, ci aceea de a sluji fuheului și națiunii.

Suprema religie este „Fueh-

rerul”. În el trebuie să creadă tineretul german și lui trebuie să i se închine, ca adevărata divinitate.

Sa votat o moțiune prin care D. Hitler e proclamat „Dumnezeul Germanilor”

A venit lăpădarea de credință, semnul sfârșitului (I Timotei (4, 1)

20 mii bolnavi de turbare pe an

Ceiace nu este în nici o țară din Europa. În fiecare an, instituturile antirabice din țara noastră (contra turbării) tratează 20 mii persoane mușcate de animale turbate. Statistica din 1931 arată că suntem în fruntea tuturor țărilor din Europa cu turbarea.

Nu-i mirare când satele și orașele noastre sunt pline cu câini vagabonzi. Când numai la București este o turmă de vreo 100 de mii de javre. Ar trebui să se ia măsurile cuvenite căci ne răd streinii. Să nu

ne meargă vestea de țară a câinilor și turbării.

Suntem a doua țară producătoare de aur din Europa

Așa spun statisticile internaționale. Locul întâi îl ține Rusia și apoi venim noi.

Și cu toate acestea noi tot săraci suntem.

Și mai ales sunt săraci moșii și maramureșenii de unde se scot cele patru mii de kg. aur anual.

Oare de ce?

DE PRETUTINDENI

Încă 52 milioane dolari

au fost adăogați la creditul de 1 miliard 126 mil. dolari dați pentru apărarea națională în Statele Unite.

Uite așa în fiecare zi. Bani și iar bani pentru pregătirea morții.

Unde vom ajunge?

Ați știut ?

Din cei peste 2 miliarde locuitori câți are pământul, cam 775 milioane sunt creștini, 652 mil. budiști 285 mil. brahmani, 266 mil. mahomedani, 120 mil. păgâni și alte religii 16 mil. mozaici (evrei).

Ce mult de lucru mai este pentru evanghelie, și creștinii se ceartă între ei. Ce nenorocire și osândă.

Omul cel mai înalt din lume

măsurat oficial de medici, este finlandezul Cayarnes. El atinge 2, 83 metri. (Dar sufletește, ce înălțime va avea ?

Țara cutremurelor

Între 4 Nov. și 4 Dec. anul trecut, au fost în Japonia nici mai multe nici mai puține, decât 600 cutremure. Cam 20 pe zi. O țară „mișcătoare.” Cu adevărat țara cutremurelor.

10.000 avioane

va avea gata St. Unite în timp de 2 ani. Alte state se laudă cu alte zeci de mii de paseri ale morții. Germania în luna Noemv e 1938 a construit singură 1000 avioane.

Pentru ce toate aceste?

2 miliarde ouă

Păsările din întreaga țară, dau pe an un număr de 2 miliarde și 200 milioane ouă.

Din acestea, 1 miliard și 600 milioane se folosesc pentru mâncare în țară, 300 milioane se vând peste graniță iar 390 milioane se întrebunțează pentru clocit.

Moștenirea anului 1939

Anul acesta, al 1939-lea dela Nașterea Mântuitorului s'a născut înălțat de ceață și de întunec. Un mare semn de întrebare a stat pe pragul lui Milioane de oameni sau întregat: Ce va fi? Pace sau război?

Viață sau moarte? Fericire sau durere? Desigur nimeni n'a putut răspunde în vreun fel. Viitorul este în mâna lui Dumnezeu. Numai El știe ce va fi!

Ca fiu și nepot al trecutului ani, 1939 a moștenit dela înaintașii săi și mai ales dela 1938 lucruri nu prea plăcute și dorite. Avuția ce i-o lasă „părinții”, sunt mii de tunuri, avioane, bombe, gaze otrăvitoare, gloanțe, obuze și mari depozite de ură și muniții de dușmănie cari sunt gata să ia foc de

ferberea și neliniștea ce domnește pe tot locul. Pretutindeni numai războaie și vești de războaie.

Cerul anului în care am intrat din prima zi a fost acoperit de nori. El n'a venit cu vești prea bune pentru lume. Dar în mijlocul des-nădejzii, creștinul nu disperează. El știe că chiar dacă pământul acesta ar fi cuprins de flăcările apocalipseului totuși are un adpost sigur în Dumnezeu său! De aceea nu se teme, chiar dacă s'ar zgudu' pământul și s'ar clătina munții în inima mărilor căci Dumnezeu este adăpostul și sprijinul său, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi (Ps. 46, 1-3).

Este această și nădejdea ta?

I. M.

Dacă biserica e dela Dumnezeu, ea trebuie să fie una, nu numai aceea din Corint, ci de peste tot rotogolul pământului, căci cuvântul de biserică, nu însemnează desbinare, ci unire și bună înțelegere.

(Sf. I. Gură de Aur Om. I. Cor.)

Calendarele sunt pe terminate

O MARE BIRUINȚĂ. ÎN DECURS DE 2 SĂPTĂMÂNI SAU EXPEDIAT APROAPE TOATE CALENDARELE NOASTRE CARI AU PLĂCUT MULT TUTUROR

Incunoștiințăm pe toți cititorii foii noastre că sunt pe terminate calendarele. Ultimele comenzi se expediază zilele acestea.

Celor ce au trimis bani și au comandat cu ramburs până acum li-se vor mai putea trimite exemplarele cerute din cele puține ce le avem.

Cei cari au primit calendarul spre desfacere sunt rugați a ne trimite de urgență banii de pe cele vândute dacă au calendare nevândute să ni-le trimită de urgență înapoi.

Cei care vor ca să mai facă comandă de calendare vor putea primi numai în cazul dacă se vor grăbi.